

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/809/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214211269
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4214211269.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom Bratislava, Olejkárska ul. č. 1, IČO: 00 492 736, zastúpený: JUDr. Vladimír Kán, advokát so sídlom 811 07 Bratislava, Nám. M. Benku 9-C1, proti odporkyňi: X. A., narodená XX.XX.XXXX, t.č. na neznámom mieste, v konaní zastúpená ustanovenou opatrovníčkou P. A., narodená XX.XX.XXXX, bydlisko XXX XX F., W. XX, o zaplatenie 50,70 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 24. apríla 2015 pod č.k. 6C/207/2015-31 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e.**

Odporkyňi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom uložil odporkyňi povinnosť navrhovateľovi zaplatiť 50,70 euro do 15 dní po právoplatnosti rozsudku. Zaviazal ju tiež zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania k rukám JUDr. Vladimíra Kána, advokáta, do 15 dní po právoplatnosti tohto rozsudku v sume 28,21 eura. Vychádzal zo skutočnosti, že dňa 10.06.2014 navrhovateľ súdu doručil návrh a žiadal, aby súd odporkyňu zaviazal zaplatiť mu 50,70 eura a trovy konania na tom skutkovom základe, že dňa 25.12.2013 odporkyňa cestovala na MHD v Bratislave na linke č. 21 a pri kontrole sa nevedela preukázať platným cestovným lístkom, preto jej bola uložená pokuta v sume 50 eur a povinnosť zaplatiť cestovné v sume 0,70 eura. Pri rozhodovaní aplikoval ustanovenia § 1, § 12 ods. 2 písm. b), § 14 ods. 2, § 17 ods. 1 písm. a/, e/, ods. 2 zákona č. 56/2012 Z.z. o cestnej doprave v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej doprave“). Dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, preto mu vyhovel. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 1 v súvislosti s § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (zákon číslo 99/1963 Zb.v znení neskorších predpisov, ďalej len „OSP“), keď navrhovateľovi priznal len čiastočnú náhradu trov konania. V danej veci bol predmetom konania drobný spor, v ktorom prípade môže súd trovy konania znížiť, prípadne nepriznať, ak sú neprimerané k uplatnenej pohľadávke. Pretože si navrhovateľ uplatnil trovy konania v sume 105,22 eura a uplatnená pohľadávka je vo výške 50,70 eura, čo súd prvého stupňa posúdil ako neprimerané, považoval za potrebné o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 v súvislosti s § 150 ods. 2 OSP. Zo vzniknutých trov navrhovateľovi priznal k náhrade sumu zaplateného poplatku a 20% z uplatnených trov právneho zastúpenia v sume 11,76 eura.

Proti výroku o trovách konania podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, domáhajúc sa ním jeho zmeny tak, že uloží odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eura, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súčasne žiadal, aby odvolací súd zaviazal odporcu na úhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 eura, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko prvostupňový súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 OSP. Mal za to, že pod niekoľkonásobne vyššou sumou je potrebné chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako je výška samotnej istiny. Pri rozhodovacej

činnosti súdu v zmysle ustálenej súdnej praxe je aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 OSP primeraná len situácia, keď suma trov konania viacnásobne prekročí sumu istiny, ktorá je predmetom konania, čo však nie je prípad súdnej veci. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 OSP, ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok konania a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP), po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP), prejednal odvolanie navrhovateľa bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania účastníkov ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Podľa § 142 ods. 1 OSP, účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vychádzajúc z dikcie zákona je zrejmé, že občianskoprávne (sporové) konanie je ovládané zásadou zodpovednosti za výsledok konania, podľa ktorej účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania vynaložených na účelné uplatnenie alebo bránenie svojho práva, pričom plný úspech vo veci sa zisťuje porovnávaním žalobného petitu s výrokom rozhodnutia, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Výnimku z práva na náhradu trov konania podľa pomeru úspešnosti reprezentuje len ustanovenie § 143 OSP, podľa ktorého odporca, ktorý nemal úspech vo veci, má právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, ak svojím správaním nedal príčinu na podanie návrhu na začatie konania a ustanovenie § 150 OSP. Ostatne citované ustanovenia rozlišuje dva prípady, kde zákonodarca ponecháva na úvahe súdu za splnenia zákonných podmienok, či v konaní úspešnému účastníkovi náhradu trov konania neprizná, alebo túto primerane zníži. Takáto situácia nastane, pokiaľ súd zistí dôvody hodné osobitného zreteľa (odsek 1 cit. ust.), alebo ak ide o drobný spor a trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke (ods. 2 cit. ust.). Cieľom súdnych konaní v drobných sporoch, t.j. v sporoch do 1000 eur (§ 200ea ods. 1 OSP), je totiž vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi, v ktorých nemôže prevažovať záujem na vedení konania z hľadiska atraktívnosti pre advokáta. Spoločnosti, ktoré takéto pohľadávky hromadne uplatňujú, majú možnosť výberu advokáta, ktorý pristúpi na uplatňovanie a vymáhanie pohľadávok za takých podmienok, že veriteľ nebude mať žiadnu ujmu a pre advokáta i zastupovanie v takýchto veciach s ohľadom na ich množstvo bude naďalej zaujímavé. Právna úprava ustanovenia § 150 ods. 2 OSP takto korešponduje i nariadeniu EP a rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007.

V posudzovanej veci z obsahu spisu nesporne vyplýva, že predmetom konania bol návrh navrhovateľa, ktorým sa voči odporčkyni domáhal zaplatenia sumy 50,70 eura. Rozsudkom súdu prvého stupňa, označeným v záhlaví tohto rozhodnutia, bola navrhovateľovi právoplatne prisúdená v celom rozsahu ním uplatnená pohľadávka proti odporckovi, čo znamená, že navrhovateľ mal v konaní plný úspech a v zásade mu vzniklo právo na náhradu všetkých trov potrebných na účelné uplatňovanie jeho práva.

Uplatnené trovy navrhovateľa v prvostupňovom konaní pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 16,50 eura a trov právneho zastúpenia. Tieto boli reprezentované odmenou advokáta za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie návrhu na súd podľa § 14 ods. 1 písm. a/, c/ vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb po 16,60 a 16,60 eura (§ 10 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, c/ vyhl.), sumou ako 20% daňou z pridanej hodnoty z tejto odmeny (§ 18 ods. 4 vyhl.) a náhradou hotových výdavkov 2 x 7,81 eura (§ 15 písm. a/, § 16 ods. 3 vyhl.). Trovy právneho zastúpenia takto predstavovali úhrnnú sumu 75,08 eura.

Vychádzajúc zo zhora popísaných stanovísk, i podľa názoru odvolacieho súdu sú v súdnej veci splnené podmienky pre použitie ustanovenia § 150 ods. 2 OSP pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Ide o drobný spor a výška trov konania, ktoré navrhovateľovi vznikli (75,08 eura) vo vzájomnom pomere k priznanej pohľadávke (50,70 eura) je neprimeraná. Treba akceptovať primeranosť zníženia trov konania navrhovateľa učeného prvostupňovým súdom preskúmaným rozhodnutím. Je potrebné mať na zreteli, že navrhovateľovi trovy konania, spojené so zaplatením súdneho poplatku ako zákonnej

povinnosti bez ohľadu na charakter sporu, nepochybne patria v celom rozsahu. Preto nepriznanie alebo zníženie trov navrhovateľa sa v princípe môže dotknúť len trov spojených s právnym zastúpením. Bolo by však v rozpore s účelom zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii, ktorý za výkon advokácie označuje zastupovanie klientov v konaniach pred súdmi a inými orgánmi, ako i ďalšie formy špecifikovaných právnych činností, ak sa vykonávajú sústavne a za odmenu (§ 1 ods. 2 zákona) paušálne nepriznávanie trov právneho zastúpenia len z dôvodu, že ide o drobný spor. Zohľadniac odbornú náročnosť a časovú prácnosť zastúpenia v prejednávanej veci, predovšetkým v kontexte s jej masovým charakterom, odvolací súd za primerané zníženie trov konania považoval zníženie náhrady trov právneho zastúpenia v rozsahu uznanom súdom prvého stupňa. Priznaná náhrada prvostupňových trov konania navrhovateľa takto predstavuje sumu (súdny poplatok + znížené trovy právneho zastúpenia), t.j. 28,21 eura. Súd preto zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov prvostupňového konania vo výške 28,21 eura.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa náhrady trov konania podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil spôsobom uvedeným v enunciaci tohto rozhodnutia, keďže boli splnené podmienky na jeho potvrdenie.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 2 OSP tak, že odporcovi nepriznal náhradu ich trov, lebo mu žiadne nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.